

۴۴ - عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا فِعْلٌ مَجْزُومٌ:

(۱) قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا! (۳) فَاذْكُرُونِي أَذْكَرْكُمْ!

(۲) وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ! (۴) لِيَنْظُرَ الْحَاكِمُ فِي قَضِيَّتِي، تَعَبْتَ نَفْسِي!

گزینه‌های ۱ و ۳ فعل مضارعی که پس از فعل امر آمده، چون جواب شرط است برای فعل شرط محذوف، مجزوم می‌شود.

گزینه‌ی ۲ نیز «لِ» حرف جازم است به معنی «باید»، اما گزینه‌ی ۴ «لِ» حرف ناصب است زیرا در ترجمه، «برای این که» معنی می‌شود.